

תת"ע 3157/04/17 - מדינת ישראל נגד סלאימה ווסאם

26 אוקטובר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 3157-04-17 מדינת ישראל נ' סלאימה
דו"ח תעבורה 61210239333

לפני כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
סלאימה ווסאם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אייל סמואל

הנאשם וב"כ עו"ד אשרף דוטה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם, שהינו מורה לנהיגה, נהיגה ברכב נושא לוחית רישוי 40-139-32 כשבשעת הוראת הנהיגה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית. בהתאם מיוחסת לנאשם עבירה בניגוד לסעיף 16(ב) לפקודת התעבורה.
2. בתשובתו לאישום טען הנאשם כי לא עשה שימוש בטלפון משום שיש דיבורית ברכב. על פיו, הוא רק נגע בכבל הטעינה בפלאפון וזה אינו נחשב שימוש. עוד הוסיף, כי הוא לא חיבר את הפלאפון ולדבריו "סתם נגעה ידו בפלאפון".
3. במסגרת פרשת התביעה, העיד השוטר גיא בונדרו שמסר בהתאם לדו"ח שערך וסומן ת/1. ע"פ הדו"ח, ביום האירוע כשהוא רכוב על גבי קטנוע משטרתי, ראה את רכבו של הנאשם עם סימון "לי" כשהנאשם בשעה שהרכב בהוראת נהיגה, אוחז בשתי ידיו בפלאפון בצבע שחור, כשראשו מוטה מטה לסירוגין. הנאשם באותה העת כאמור, היה עם תלמידה שישבה במושב הנהג. השוטר הוסיף כי הבחין בביצוע העבירה תוך שמירת קשר עין רצוף, כשאין דבר בתווך שיכול להפריע לו מלהבחין בעבירה. הנאשם נעצר במקום ובתגובתו מסר: "אין לי מה להגיד, איך אני יכול לנהל את היום שלי?".

4. במסגרת פרשת התביעה, העיד הנאשם וחזר על גרסתו כי לא עשה שימוש בפלאפון. עוד הוסיף, כי במהלך הנסיעה עם התלמידה בשלב מסוים היא פחדה ועל כן תפס לה את ההגה, אז ראה את השוטר נוסע בסמוך אליו ומבקש ממנו לעצור.

5. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ראיתי להעדיף את עדותו של השוטר שהינה אמינה בעיני. עדותו של השוטר הייתה רצופה ואחידה וכפי שהעיד, הבחין בביצוע העבירה כשהוא רכוב ע"ג קטנוע משטרתי ומצוי בסמוך מאוד ומצידו השמאלי של רכב הנאשם. השוטר הבחין בבירור כי הנאשם מחזיק בפלאפון שחור בין 2 רגליו, כשראשו מביט מטה לסירוגין. יתר על כן, בתגובתו לא חלק הנאשם על ביצוע העבירה ויש לראות בה אף מעבר לראשית הודאה. הנאשם, כאמור, ציין בפני השוטר כי אין לו מה להגיד והוא "נאלץ" לנהל את סדר יומו באופן זה. כאן המקום לציין כי במסגרת החקירה הנגדית, לא נשאלה אף שאלה בעניין זה והטענה לפיה הנאשם לא אמר את הדברים הועלתה אך במסגרת פרשת הגנה ומבלי שהשוטר עומת עם עניין זה. במצב דברים זה, יש לראות בעדות הנאשם עדות כבושה ובהתאם אני דוחה אותה. אוסיף, כי בתשובתו לאישום ציין בא כוחו של הנאשם כי הנאשם רק נגע בכבל הטעינה בפלאפון ודבר זה אינו נחשב שימוש. גם גרסה זו לא הובאה במסגרת החקירה הנגדית ואף לא במסגרת טיעוני ההגנה היום.

במהלך הדיון היום טען הנאשם לראשונה ובמענה לשאלות בית המשפט כי לטענתו הפלאפון היה מונח ע"ג התקן הקיים ברכב. גם כאן מפנה בית המשפט לעובדה כי גרסה זו סותרת את האמור בתשובת הנאשם לאישום. הנאשם אף הוסיף כי השוטר לא היה מעוניין לשמוע את דבריו, אולם גם בכיוון זה לא נשאלו שאלות אף שהנאשם אישר כי החלק הראשון בתגובתו אכן נאמר.

ובכן, כשנאשם מציין בפני השוטר "אין לי מה לומר", ההנחה היא כי אין לו מה להוסיף מעבר לדברים שהטיח בו השוטר על כך שביצע עבירה. בסיטואציית דברים זו, היה מצופה מן הנאשם שאם אכן הפלאפון היה מונח ע"ג התקן, שדברים אלה יקבלו ביטוי בתגובתו. העובדה כי זהו אינו המצב מדבר בעד עצמו ומניח הנחה שהנאשם אכן ביצע את העבירה.

6. לעניין נ"1, אותו צירף ב"כ הנאשם, אציין כי אין די בשיחות הטלפון שצורפו כדי להוכיח שהנאשם לא ביצע את העבירה שהרי ניתן לבסס הרשעה רק מעצם ההחזקה כשהרכב בתנועה. אוסיף כי העובדה שהשוטר אינו יודע מהו סוג המכשיר אינה פוגמת בעדותו. די לי בכך שראה את הנאשם מחזיק במכשיר שחור כפי שתואר כדי לבסס את מסקנתי שהנאשם אכן ביצע את העבירה.

7. לסיכום אוסיף כי באופן כללי התרשמתי לחיוב מעדותו של השוטר בעוד עדותו של הנאשם רצופת סתירות וחוסר הגיון, ובנסיבות אלה ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה לצורך הרשעה, אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירה שמיוחסת לו.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ח, 26/10/2017 במעמד הנוכחים.

ארנון איתן, שופט

עמוד 2

גזר דין

הנאשם שלפניי הורשע לאחר ניהול הוכחות שביום 6.2.17 בשעה 11:57 בדרך חברון בירושלים וכשהוא מעביר שיעור בנהיגה מתוקף היותו מורה לנהיגה, השתמש בפלאפון לשו באמצעות דיבורית. בכך עבר הנאשם עבירה בניגוד לסעיף 16(ב) לפקודת התעבורה.

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה כשעל הפרק מורה לנהיגה שתפקידו להכשיר את "נהגי העתיד", כדבריו, מעבר לסיכון הגלום בעבירה זו למשתמשי הדרך. בנסיבות אלה, עתר להטלת ענישה מחמירה הכוללת פסילה בפועל למשך 30 יום לצד רכיבי ענישה נוספים הכוללים פסילה על תנאי וקנס. במקרה שלפנינו מקבלים הדברים משנה תוקף על רקע העובדה כי בשנת 2016 עבר הנאשם עבירה דומה בגינה הוטל עליו צו של"צ בהיקף 80 שעות וקנס בסך 1,200 ₪.

מנגד, צין ב"כ הנאשם כי הנאשם הינו מורה לנהיגה וזו פרנסתו. הנאשם מפרנס משפחה בת 8 נפשות, על כן ביקש מבית המשפט להתחשב בנסיבות אלה.

הנאשם לסיום ציין, כי הוא מביע חרטה על ביצוע העבירה ומבקש אך להתפרנס.

לא יכולה להיות מחלוקת בדבר חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם, בוודאי כשעל הפרק מדובר באדם שתפקידו להכשיר נהגים חדשים, לנהוג בהתאם לחוקי הדרך ובהתאם לכללים. הנאשם במעשיו, הפר את תפקידו. אם לא די בכך, רישומו התעבורתי של הנאשם מלמד כי בשנת 2016 עבר עבירה דומה בגינה כאמור נשפט לצו של"צ וקנס כספי.

ניתן להניח כי העונש שנגזר על הנאשם באותה עת בא לקראתו, במובן זה שהיקף שעות השל"צ שהוטלו באו לגשר על הפסילה אותה היה אמור לרצות בגין ביצוע העבירה. אוסיף, כי הנאשם אמנם הביע חרטה על מעשיו, אך חרטה זו ניתנה לאחר שניתנה הכרעת דין.

אוסיף כי נתוניו האישיים של הנאשם, לרבות מצבו האישי והמשפחתי, היו ידועים לו היטב, הוא היה צריך לקחתם בחשבון טרם ביצוע העבירה, ובוודאי כשזו אינו מעידתו הראשונה.

בנסיבות אלה, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, החל מיום 3.12.17.

2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 ימים.

הנאשם יפקיד רישונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 3.12.17.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ח, 26/10/2017 במעמד הנוכחים.

ארנון איתן, שופט